

KSK-notat nr.: 20/2014 - Bakgrunn for vedtak

Søker/sak:	Fjellkraft AS/ Vasskruna kraftverk		
Fylke/kommune:	Nordland/Lødingen		
Ansvarlig:	Øystein Grundt	Sign.:	
<i>for</i> Saksbehandler:	Kaja Henny Engebrigtsen	Sign.:	
Dato:	31 MAR 2014		
Vår ref.:	NVE 201100315-45		

Søknad om tillatelse til Vasskruna kraftverk i Lødingen kommune, Nordland fylke

Innhold

Sammendrag	1
NVEs konklusjon	2
Søknad	3
Høring og distriktsbehandling	6
NVEs vurdering	8
NVEs konklusjon	24
Vedlegg:	24

Sammendrag

Fjellkraft AS søker om å utnytte fallet i Vasskrunbekken til kraftproduksjon gjennom bygging av Vasskruna kraftverk. Kraftverket vil utnytte et fall på 246 m i Vasskrunbekken mellom kote 276 og kote 30. Total lengde på vannveien blir om lag 900 m. Røret vil bli nedgravd/nedsprengt på hele strekningen. Det er planlagt midlertidig anleggsvei helt opp til inntaket.

Kraftverket vil utnytte et nedbørfelt på 3,2 km². Middelvannføringen er beregnet til 310 l/s, og omsøkt maksimal slukeevne er 610 l/s, som tilsvarer 197 % av middelvannføringen. Alminnelig lavvannføring er beregnet til 44 l/s. De beregnede 5-persentilverdiene sommer og vinter er henholdsvis 93 og 49 l/s. Det er søkt om å slippe en minstevannføring på 93 l/s i sommersesongen og ingen minstevannføring i vintersesongen. Installert effekt i kraftverket er planlagt til ca. 1,2 MW og beregnet middelproduksjon er 4,3 GWh/år. Søknaden har vært sendt på høring, befart og vurdert sammen med 5 andre på Hinnøya.

Lødingen kommune er ikke imot en utbygging av Vasskruna kraftverk, men anmoder NVE om å sette vilkår om tilstrekkelig minstevannføring hele året ved en eventuell utbygging.

Fylkesmannen i Nordland påpeker at Gårdsvatnvassdraget er registrert med anadrom strekning og at Vasskrunbekken fungerer som gytebekk for anadrom og stasjonær laksefisk. Ved en eventuell konsesjon bør det ifølge uttalelsen stilles krav om slipp av minstevannføring hele året. Videre bør det vurderes om kriteriene for krav til installering av omløpsventil i kraftverket er tilstede.

Nordland fylkeskommune anbefaler at det blir gitt konsesjon til Vasskruna kraftverk med bakgrunn i Regional plan for vannkraft i Nordland. Fylkesråden forutsetter at avbøtende tiltak blir iverksatt for å opprettholde viktige miljøverdier.

Sametinget forutsetter at en eventuell utbygging av Vasskruna kraftverk skjer i tett dialog med berørt reinbeitedistrikt.

Reindriftsforvaltningen Troms mener at Vasskruna kraftverk ikke vil få nevneverdige negative konsekvenser for reindriften i Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt.

Forum for Natur og Friluftsliv i Nordland mener at det omsøkte tiltaket vil medføre betydelige inngrep og arealbeslag i forhold til beregnet kraftproduksjon. De mener at tiltaket kommer i konflikt med INON og at kraftig redusert vannføring vil ha negative konsekvenser på landskapsverdiene i området.

Naturvernforbundet i Troms mener at det omsøkte tiltaket vil medføre betydelige inngrep og arealbeslag og at det kommer i konflikt med INON.

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 4,3 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er relativt lite for småkraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene har NVE klarert om lag 1,4 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjektene vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

NVE mener at terrenginngrepene ved en utbygging av Vasskruna kraftverk vil bli svært skjemmende i det åpne fjellandskapet og ha stor negativ konsekvens for landskapsverdiene i området. Særlig øvre del av rørgata med tilhørende anleggsvei vil fremstå som skjemmende da terrenget her er bratt med store steinmasser som vil kreve mye sprengning. Fraføring av vann på utbyggingsstrekningen, samt de tekniske inngrepene som følger med tiltaket vil redusere Svartskarfossen som lokalt viktig landskapselement. Ifølge OEDs retningslinjer for små kraftverk bør inngrep som er svært synlige og som etterlater seg varige sår i naturen unngås. NVE legger også noe vekt på sannsynlige ulemper for reindrift. Etter NVEs syn overstiger de samlede ulempene forbundet med de store terrenginngrepene fordelene ved en kraftproduksjon på 4,3 GWh/år, beregnet før eventuell vurdering av størrelse på minstevannføring.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at ulempene ved bygging av Vasskruna kraftverk er større enn fordelene. Kravet i vannressursloven § 25 er ikke oppfylt. NVE avslår søknad fra Fjellkraft AS om tillatelse til bygging av Vasskruna kraftverk.

Pakkebehandling

NVE har hatt til behandling 6 søknader om bygging av småkraftverk i Kvæfjord, Lødingen og Tjeldsund kommuner på Hinnøya for å avdekke ev. samlede virkninger av utbyggingene som ikke kommer frem eller som blir mindre fremtredende dersom den enkelte sak vurderes for seg. En slik tilnærming er i tråd med naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, og OEDs egne retningslinjer for behandling av små vannkraftverk fra 2007 der sumvirkninger omtales. En sak (Trolldalselva kraftverk) ble trukket på et tidlig tidspunkt, og erstattet med søknad om Lysåelva kraftverk.

Kraftverk	Søker	Kommune	Produksjon (GWh/år)
Lysåelva	Fjellkraft AS	Kvæfjord	8,0
Moelv	Fjellkraft AS	Kvæfjord	8,9
Våtvoll	Fjellkraft AS	Kvæfjord	4,1
Kobbedalselva	Norsk Grønnkraft AS	Lødingen	9,5
Vasskruna	Fjellkraft AS	Lødingen	4,3
Dalelva	Blåfall AS	Tjeldsund	5,3

I brev av i dag har NVE gitt tillatelse til å bygge Lysåelva og Våtvoll kraftverk. Moelv har fått tillatelse uten overføring av Tverrelvvatn. De resterende prosjektene er avslått, hovedsakelig på grunn av konsekvenser for reindrift og landskap.

Søknad

NVE har mottatt følgende søknad fra Fjellkraft AS, datert 27.1.2011:

”Fallrettseier i Svartskarforsen/Vasskrunbekken i Lødingen kommune i Nordland fylke ønsker å utnytte vannfallet fra Vasskrunvannet og ned til Gardsvatnet. Gjennom en leieavtale med med fallrettseier er Fjellkraft AS gitt disposisjonsrett over fallrettene med det formål å søke om konsesjon for bygging av Vasskruna kraftverk. Hvis konsesjon blir gitt, vil Fjellkraft sammen med grunneierne stifte et selskap som står som eier av Vasskruna kraftverk. Konsesjonene vil da bli overgitt til dette selskapet. Fjellkraft AS søker herved om følgende tillatelser:

1. Etter vannressursloven, jf. § 8, om tillatelse til:

- Å bygge Vasskrunbekken kraftstasjon

2. Etter energiloven om tillatelse til:

- Bygging og drift av Vasskruna kraftverk med tilhørende tilkoblingsanlegg og kraftlinjer som beskrevet i søknaden.”

Vasskruna kraftverk, endelig omsøkte hoveddata

TILSIG		Hovedalternativ
Nedbørfelt	km ²	3,2
Årlig tilsig til inntaket	mill.m ³	9,7
Spesifikk avrenning	l/s/km ²	97,0
Middelvannføring	l/s	310
Alminnelig lavvannføring	l/s	44
5-persentil sommer (1/5-30/9)	l/s	93
5-persentil vinter (1/10-30/4)	l/s	49
KRAFTVERK		
Inntak	kote	276,0
Avløp	kote	30
Lengde på berørt elvestrekning	m	900
Brutto fallhøyde	m	246
Midlere energiekvivalent	kWh/m ³	0,54
Slukeevne, maks	m ³ /s	0,61
Minste driftsvannføring	m ³ /s	0,031
Tilløpsrør, diameter	m	0,6-0,5
Tunnel, tverrsnitt	m ²	
Tilløpsrør/tunnel, lengde	m	900
Installert effekt, maks	MW	1,19
Brukstid	timer	3598
PRODUKSJON		
Produksjon, vinter (1/10 - 30/4)	GWh	2,2
Produksjon, sommer (1/5 - 30/9)	GWh	2,1
Produksjon, årlig middel	GWh	4,3
ØKONOMI		
Utbyggingskostnad	mill.kr	17,9
Utbyggingspris	kr/kWh	4,14

Vasskruna kraftverk, elektriske anlegg

GENERATOR			
Ytelse		MVA	1,3
Spenning		kV	0,69
TRANSFORMATOR			
Ytelse		MVA	1,5
Omsetning		kV/kV	0,69/22
NETTILKNYTNING (kraftlinjer/kabler)			
Lengde		km	1,8
Nominell spenning		kV	22
			Jordkabel

Om søker

Grunneierne langs Vasskrunbekken har inngått en leieavtale med Fjellkraft AS, der Fjellkraft AS har tillatelse til å søke om konsesjon for å bygge ut fallet. Hvis konsesjon blir gitt vil Fjellkraft sammen med grunneierne stifte et selskap som står som eier av Vasskruna kraftverk.

Beskrivelse av området

Vasskrunbekken med tilhørende nedslagsfelt ligger i Lødingen kommune i Nordland. Elva ligger sørøst for fjellmassivet Svartskardtindan, og vanninntaket er planlagt i Vasskrunvatnet. Vasskrunbekken renner ut i Gårdsvatnet. Elva fra Gårdsvatnet til utløp i Øksfjorden kalles Svartskarelva. Nærmeste tettsted er Svartskard, som ligger ca. 1 km unna. Området har ikke veiforbindelse med fastlandet. Sjøveistransport er mulig fra Øksneshamn tvers over fjorden. På Svartskardet er det et lite bryggeanlegg der fergen kommer i land. Det er en liten håndfull fastboende, men de fleste husene benyttes i dag som fritidsboliger. Det er ca. 25 hytter. På Svartskard er det bygget vei av enkel standard og kraftlinja til grenda kommer fra Husjordøya.

Teknisk plan

Inntak

Det er planlagt etablert en 10-12 meter lang og 1-1,5 meter høy betongterskel med fritt overløp i utløpet av Vasskrunvatnet. Terskelens overløpskrone vil ligge på kote 276,15, normal vannstand ligger på kote 276. Vanninntaket er planlagt etablert om lag 80-90 meter øst for dagens utløp fra Vasskrunvatnet, i et naturlig søkk i terrenget. Det blir sprengt en kanal, evt. lagt et nedgravd rør fra vanninntaket og ut i Vasskrunvatnet. En terskel foran vil hindre at vannstanden kan tappes under naturlig vannstandsvariasjon som ligger mellom 275,5-276,5. Det forutsetter at kraftverket kan benytte samme variasjon under drift.

Rørgate

Fra inntaket og ned til ca. kote 175 er vannveien forutsatt lagt på vestsiden av elva. De første 300 meterne er terrengforholdene vanskelige. Videre krysser røret elva og ligger på østsiden av elva ned til kraftstasjonen. Fra kote 175, der rørgata krysser elva, og ned til kote ca. 75, er det veldig bratt terreng med store stein/blokker som må ryddes/sprenges. Total lengde på vannveien blir om lag 900 m. Røret vil bli nedgravd på hele strekningen. I traseen for tilløpsrøret regnes det generelt med et 20-25 m bredt ryddebelte.

Kraftstasjon

Kraftstasjonen planlegges bygget ca. 400 meter oppstrøms Vasskrunbekkens utløp i Gårdsvatnet. Grunnflata antas å bli 80-100 m². Det planlegges å installere 1 stk. peltonturbin med maksimal ytelse på 1,2 MW. Generatorspenningen planlegges til 0,69 kV. Planlagt transformatorspenning er 0,69/22 kV.

Nettilknytning

Det er planlagt en avgrening fra 22 kV-linja som ender i Svartskardet, ca. 800 m fra den planlagte kraftstasjonen. Denne linja blir tilknytningspunktet til nettet. Hålogaland Kraft AS er netteier i området. Der er opplyst fra netteier at det er ledig kapasitet for tilknytning. Fra Vasskruna kraftverk legges kabel ned langs eksisterende vei til tilknytningspunktet ved Oksakerhaugen.

Veier

Det planlegges å bygge en ny vei langs rørgata opp til inntaket. Lengden på denne veien blir om lag 1400 m. Vegbredden er antatt til minimum 4 m, i tillegg kommer skråninger som er antatt til om lag 3 m. Ryddebelte der skogen må fjernes blir om lag 7-10 m. En delvis gjengrodd eksisterende skogsveg antas benyttet et parti. Øvre del av rørgata er svært bratt, og her vil anleggsveien ligge i brede svinger. Veien er tenkt midlertidig og skal i den grad det er mulig tilbakeføres til naturlig del av terrenget etter utbyggingen.

For å komme i land med nødvendig utstyr i en eventuell anleggsperiode er det planlagt å enten oppgradere bryggeanlegget på Svartskardet, eller finne et egnet sted å ta seg i land med en båt/pram. Fra kai/ ilandføringsplass er det planlagt permanent vei inn til kraftstasjonen. Adkomst til kraftstasjonen planlegges via eksisterende skogsvei som må oppgraderes. Det vil bli behov for å forlenge denne veien med ca. 700 m frem til kraftstasjonen.

Massetak og deponi

Alle grøftemasser forutsettes tilbakeført ved gjenfylling av rør og arrondering av trasè. Eventuelle overskuddsmasser i forbindelse med rørgaten vil i hovedsak bli brukt til overfylling av røret, eventuelt til veibygging.

Arealbruk

En utbygging av Vasskruna kraftverk vil ifølge søknaden legge midlertidig eller permanent beslag på totalt 38 daa. Trasé for vei og tilløpsrør er mest arealkrevende.

Forholdet til offentlige planer

Kommuneplan

Prosjektområdet er i kommunens arealplan definert som landbruks-, natur- og friluftsområde (LNF).

Inngrepsfrie områder (INON)

Tiltaket vil medføre tap av INON sone 2 på 2,06 km².

Høring og distriktsbehandling

Søknaden er behandlet etter reglene i kapittel 3 i vannressursloven. Den er kunngjort og lagt ut til offentlig ettersyn. I tillegg har søknaden vært sendt lokale myndigheter og interesseorganisasjoner, samt berørte parter for uttalelse. NVE var på befaring i området den 4.10.2013 sammen med representanter for søkeren, fylkeskommunen, FNF Nordland og Naturvernforbundet. Høringsuttalelsene har vært forelagt søkeren for kommentar.

Høringspartenes egne oppsummeringer er referert der hvor slike foreligger. Andre uttalelser er forkortet av saksbehandler. Fullstendige uttalelser er tilgjengelige via offentlig postjournal og/eller NVEs nettsider.

NVE har mottatt følgende kommentarer til søknaden:

Lødingen kommune

Vasskruna kraftverk ligger i Svartskard, en av de vestligste grendene i kommunen. Grenda har ikke veiforbindelse så adkomst må skje med båt. Området er i kommunens arealdel definert som både LNF-

A- og B-område. Innenfor sone A bør bygging som ikke har direkte tilknytning til tradisjonell jordbruk, skogbruk og reindrift vurderes med streng holdning.

Vassdraget har tidligere vært brukt til kraftproduksjon. Det finnes synlige spor etter rørgate og demning i Vasskrunvatnet. Det finnes ingen kjente verdifulle naturtyper i området. Vassdraget er anadromt med oppvekst- og gyteområde i elv og innsjø. Ecofact AS har i rapport 5-2010 konkludert med at den nedre delen av Vasskrunelva, inn i Gårdsvannet, sannsynligvis er gytestrekning. Lødingen kommune anmoder NVE om å stille vilkår om tilstrekkelig årlig minstevannføring i vassdraget. Dette vil sikre fremtidig produksjon i gyte- og oppvekstområdet.

Fylkesmannen i Nordland

Gårdsvatnvassdraget er registrert med anadrom og katadrom strekning. Ettersom Vasskrunbekken fungerer som gytebekk for anadrom og stasjonær laksefisk bør det som minimum stilles krav om slipp av minstevannføring også i vintersesongen. Videre bør det vurderes om kriteriene for krav til installering av omløpsventil er tilstede. Kapasiteten på omløpsventilen må, dersom dette er aktuelt, være tilstrekkelig til at det opprettholdes et betydelig vanndekt areal i elvestrengen.

Nordland fylkeskommune

Med bakgrunn i Regional plan for vannkraftverk i Nordland, vil fylkesrådet anbefale NVE at det blir gitt konsesjon til Vasskruna kraftverk. Fylkesråden forutsetter at avbøtende tiltak blir iverksatt for å opprettholde viktige miljøverdier.

Sametinget

Sametinget forutsetter at en eventuell utbygging av Vasskruna kraftverk skjer i tett dialog med berørt reinbeitedistrikt og at det tas høyde for avbøtende tiltak.

Reindriftsforvaltningen Troms

Forvaltningen opplyser at rein beiter i tiltaksområdet ved trekk mellom de ulike årstidsbeitene, primært om våren og høsten. I området er det videre flere flyttleier, hvor to av dem går rundt Vasskrunvatnet. Områdestyret for Troms mener at Vasskruna kraftverk i Lødingen kommune ikke vil få nevneverdige konsekvenser for reindriften i Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt. Dette forutsetter en god dialog med berørte reinbeitedistrikt og gjennomføring av de skisserte avbøtende tiltak i søknaden og i den reindriftsfaglige utredningen, med spesielt vekt på ikke å forstyrre/stenge flyttleien i området.

Staten vegvesen

Vegvesenet viser til regler for byggegrenser og etablering av avkjørsler, og har ellers ingen kommentar til prosjektet.

Forum for Natur og Friluftsliv i Nordland

FNF Nordland vurderer at det omsøkte tiltaket vil medføre betydelige inngrep og arealbeslag i forhold til beregnet kraftproduksjon. Området bærer preg av lite menneskelig aktivitet og inngrep kommer i konflikt med INON. Kraftig redusert vannføring vil også ha negative konsekvenser for landskapsverdier og opplevelseskvaliteter, særlig Svartskarforsen.

Naturvernforbundet i Troms

Øksfjorden er et yndet turområde sommerstid for en stor region, og ferdsel skjer med båt og kajakk. Omfanget er ukjent. Området og elva har betydning for hytteeierne. Det omsøkte tiltaket vil medføre betydelig inngrep og arealbeslag. Området bærer preg av lite menneskelig aktivitet og fremstår som inngrepsfritt og kommer i konflikt med INON. Kraftig redusert vannføring vil også ha negative konsekvenser for landskapsverdier og opplevelseskvaliteter, særlig gjelder dette Svartskarfossen

Merknader etter befarings

FNF Nordland og Naturvernforbundet i Troms har kommet med en felles høringsuttalelse etter befarings i området der de påpeker at tiltaket vil ha negative konsekvenser for de særegne landskaps- og opplevelseskvalitetene i Svartskardet og trekker frem Svartskarfossen og Gårdsvatnet som viktige landskapselement. De betrakter omfanget av inngrep ved en eventuell utbygging som store i forhold til forventet kraftproduksjon.

Søkers kommentar til høringsuttalelsene

Reindriftsforvaltningen i Nordland: Søker vil ha en dialog med reinbeitedistriktet og er positivt innstilt på å koordinere eventuelle anleggsarbeider mot reinbeitedistriktets bruk av området.

Fylkesmannen i Nordland: Søker vil vurdere behovet for minstevannføring i vinterhalvåret.

Sametinget: Viser til uttalelse til reindriftsforvaltningen.

Lødingen kommune: Søker vil vurdere behovet for minstevannføring i vinterhalvåret.

FNF Nordland: Søker har fokus på miljømessige tilpassninger og vil beskrive dette i detalj i landskaps- og miljøplanen som skal godkjennes av NVE.

Naturvernforbundet: Søker henviser til kommentarer gitt til høringsuttalelse fra FNF.

NVEs vurdering

Hydrologiske virkninger av utbyggingen

Kraftverket utnytter et nedbørfelt på 3,2 km² ved inntaket, og middelvannføringen er beregnet til 0,31 m³/s. Omsøkt maksimal slukeevne er 0,61 m³/s, som tilsvarer 197 % av middelvannføringen. Avrenningen varierer fra år til år med like store flommer til alle årstider. Den mest markerte lavvannssesongen er på ettervinteren, men det kan også være lite vann i elva utover høsten. 5-persentil sommer- og vintervannføring er beregnet til henholdsvis 0,093 og 0,049 m³/s. Alminnelig lavvannføring for vassdraget ved inntaket er beregnet til 0,044 m³/s. Maksimal slukeevne i kraftverket er planlagt til 0,61 m³/s og minste driftsvannføring 0,031 m³/s. Det er foreslått å slippe en minstevannføring på 0,093 m³/s tilsvarende 5-persentilen i sommersesongen og ingen minstevannføring i vintersesongen.

NVE har kontrollert det hydrologiske grunnlaget i søknaden. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger. Alle beregninger på basis av andre målte vassdrag vil ved skalering til det aktuelle vassdraget være beheftet med feilkilder. Dersom spesifikt normalavløp er beregnet med bakgrunn i NVEs avrenningskart, vil vi påpeke at disse har en usikkerhet på +/- 20 % og at usikkerheten øker for små nedbørfelt.

De store flomvannføringene blir i noen grad påvirket av utbyggingen. Ifølge søknaden vil det være overløp over dammen 39 dager i et middels vått år. I 6 dager vil vannføringen være under summen av

minste driftsvannføring og minstevannføring og derfor for liten til at det kan produseres kraft, slik at kraftstasjonen må stoppe og hele tilsiget slippes forbi inntaket. Tilsiget fra restfeltet vil i gjennomsnitt bidra med 27 l/s ved kraftstasjonen.

NVE mener at den omsøkte maksimale slukeevnen vil frata vassdraget mye av dets naturlige vannføringsdynamikk.

Produksjon og kostnader

NVE har kontrollert de fremlagte beregningene over produksjon og kostnader. Vi har ikke fått vesentlige avvik i forhold til søkers beregninger.

Naturmangfold

Naturtyper

Størstedelen av influensområdet er dekket av nordboreal bjørkeskog. I enkelte liser, og særlig i den bratte lia på hver side av Svartskarfossen, er det en del høystaudeskog. Utformingen i området er ganske liten. Den vurderes å kun ha lokal verdi (verdi C) og berøres ikke direkte av tiltaket. Strykpartiene har svært lite vegetasjon knyttet til seg, og det er kun observert et fåtall arter av vanlige moser. Den reduserte vannføringen i elva vil påvirke en del bestander av epifyttiske lav og fuktrevende moser på stein, men det er ikke påvist annet enn relativt vanlige arter også her.

Arter

Det er påvist ål (kritisk truet - CR) i Gårdsvatnet, som ligger nedstrøms planlagt kraftstasjon. Ellers er det ikke funnet rødlistede arter eller verdifulle naturtyper innenfor influensområdet. Influensområdet er preget av vanlige naturtyper og potensialet for funn av rødlistearter i kategoriene moser, lav, sopp og karplanter vurderes som lavt.

Fisk og ferskvannsbiologi

Ifølge søknaden fører Vasskrunbekken anadrom fisk opp til der bekken begynner å gå i bratte stryk rett nedstrøms planlagt kraftstasjon som er planlagt på kote ca. 30. Den reduserte vannføringen på utbyggingsstrekningen vil ifølge BM-rapporten ikke påvirke den anadrome strekningen. Vasskrunbekken, like ovenfor Gårdsvatnet er imidlertid egnet for gyting, og det er viktig at ikke bunnsubstratet i bekken blir påvirket. Beboere i Svartskar opplyser at det har vært observert ål (kritisk truet) på vandring oppover til Gårdsvatnet.

NVE har gjort egne søk i tilgjengelige databaser den 14.10.2013 og ifølge Vesterålen regionråd, jakt og fiske er Gårdsvatnet registrert med laks, sjørørret, sjørøye og ørret. Vasskrunvatnet er registrert med ørret. Ifølge Lakseregistrert er Gårdsvatnvassdraget registrert med en redusert bestand av sjørørret.

FM i Nordland opplyser pr telefon 17.10.2013 at det kommer en og annen laks og sjørøye opp i Vasskrunbekken, men at det ikke er en selvreproduserende bestand i vassdraget. FM har registrert at anadrom strekning går opp til et naturlig vandringshinder oppunder ca. kote 50, altså oppstrøms kraftstasjonen. FM mente at den øvre strekningen opp til ca kote 50 nok ikke var gyteområde da det er for stritt og for lite skjul og grov substrat, men at det kanskje brukes som oppvekstområde.

NVE påpeker at anadrom fisk bruker elvestrekningen like nedstrøms kraftverket til gyting. Det er også stor sannsynlighet for at det er ål nedstrøms planlagt kraftverk. Ved en eventuell konsesjon vil det etter NVEs mening være nødvendig å slippe minstevannføring hele året og å installere omløpsventil i kraftverket for å ivareta gytestrekningen nedstrøms kraftverket.

Forholdet til naturmangfoldloven

Alle myndighetsinstanser som forvalter natur, eller som fatter beslutninger som har virkninger for naturen, plikter å vurdere planlagte tiltak opp mot naturmangfoldlovens relevante paragrafer. I NVEs vurdering av søknaden om Vasskruna kraftverk legger vi til grunn bestemmelsene i naturmangfoldloven §§ 4 og 5 samt §§ 8-12.

Kunnskapen om naturmangfoldet og effekter av eventuelle påvirkninger er basert på den informasjonen som er lagt fram i søknaden, miljørapport, høringsuttalelser, samt NVEs egne erfaringer. NVE har også gjort egne søk i tilgjengelige databaser som Naturbase og Artskart den 9.10.2013. Etter NVEs vurdering er det innhentet tilstrekkelig informasjon til å kunne fatte vedtak og for å vurdere tiltakets omfang og virkninger på det biologiske mangfoldet. Samlet sett mener NVE at sakens kunnskapsgrunnlag er godt nok utredet, jamfør naturmangfoldlovens § 8.

I influensområdet til Vasskruna kraftverk finnes det ingen rødlista arter eller verdifulle naturtyper som blir direkte berørt av tiltaket. En eventuell utbygging av Vasskrunbekken vil etter NVEs mening ikke være i konflikt med forvaltningsmålet for naturtyper, arter eller økosystemet gitt i naturmangfoldloven §§ 4 og 5 gitt eventuelle avbøtende tiltak.

NVE har også sett tiltaket i sammenheng med andre påvirkninger på naturtypene, artene og økosystemet. Prinsippet om samlet belastning i naturmangfoldloven § 10 er vurdert, og er ikke avgjørende for konsesjonsspørsmålet. Vi viser til kapitlet "Samlet vurdering av 6 småkraftsøknader i Kvæfjord, Tjeldsund og Lødingen kommuner" for informasjon om andre tiltak i området.

Etter NVEs vurdering foreligger det tilstrekkelig kunnskap om virkninger tiltaket kan ha på naturmiljøet, og NVE mener at naturmangfoldloven § 9 (føre-var-prinsippet) ikke skal tillegges særlig vekt.

Avbøtende tiltak og utformingen av tiltaket vil spesifiseres nærmere i våre merknader til vilkår dersom det blir gitt konsesjon. Tiltakshaver vil da være den som bærer kostnadene av tiltakene, i tråd med naturmangfoldloven §§ 11-12.

Landskap, friluftsliv og brukerinteresser

Prosjektområdet for Vasskruna kraftverk ligger på Svartskard på vestsida av Øksfjorden. Fra skjærgården ved Flaget strekker Øksfjorden seg nordover mot Husjordøya, og det er svært få veier langs fjorden. Bygda Svartskard har en liten veistubb, men den henger ikke sammen med noe større veinett. Fra Øksfjorden ser man svært få inngrep, og landskapet gir inntrykk av urørhet. Svartskarfossen er synlig fra fjorden og er et viktig lokalt landskapselement.

Vasskrunvatnet ligger i landskapsregion 36, høgfjellet i Nordland og Troms mens hoveddelen av elva og Gårdsvatnet ligger i landskapsregion 31, Lofoten og Vesterålen. Vasskrunvatnet ligger forsenket i et kupert terreng, omgitt av massive åser og tinder på mellom 300 og 900 moh. Tindene er alpine, med nakne bergvegger og svaberg som dominerende elementer. Mellom tindene ligger trange dalganger, terskler og botner, med innslag av bjørkeskog i det slake terrenget rundt selve vannet. Ved vatnet ligger det ei lita hytte med opparbeidet bål plass som alle i bygda kan få tilgang til. Det er fisk i vannet og det fiskes noe på den. Utløpet fra Vasskrunvatnet starter i en kort dalgang med små skrenter og åser på hver side. Fra dette området er det utsyn til Øksfjorden. Herfra renner elva i bratte stryk ned fjellsiden, dels i sprekker og grov ur. Lenger ned er elvesidene dekket av tynt humus/torvdekke og steinblokker. Der hvor det er planlagt at rørgata skal krysse elva er det et litt slakere parti før Svartskarfossen starter rundt kote 120 med et fall på ca. 50 meter. Fra Gårdsvatnet er det godt innsyn mot Svartskarfossen. Det bakenforliggende elveløpet kan ikke ses fra Gårdsvatnet. Ned mot planlagt

kraftstasjon blir terrenget slakere. Her er det småkupert og vekslende mellom myrpartier og litt tørrere områder med en del osp og andre lauvtrær. På Svartskard ligger et fritidsboligområde med ca. 25 hytter. Det er også en håndfull fastboende. Både de fastboende og hytteeierne bruker området rundt Gårdsvatnet.

I Regional plan om små vannkraftverk (Nordland fylkeskommune, 2011) finnes det et kart som viser de mest verdifulle reiselivsområdene i Nordland. Øksfjorden er merket av som en del av det verdifulle reiselivsområdet Lofoten. Prosjektet ligger også i et område som er merket som fjordlandskap av middels verdi i samme plan.

Redusert vannføring på utbyggingsstrekningen vil kunne gi redusert opplevelsesverdi ved ferdsel langs elva og ved innsyn fra fjorden og fjellområdene rundt elveløpet. Redusert vannføring vil bli ekstra synlig i Svartskarfossen, hvor det er innsyn fra fjorden og områder i lavereliggende strøk. Inntak, samt terskel i utløpet av Vasskrunvatnet, vil være synlig for de som ferdes i området rundt Vasskrunvatnet, og kraftstasjonen vil være synlig fra Gårdsvatnet. Rørgatetrasé og anleggsvei langs rørgata vil medføre et betydelig inngrep i terrenget fra kraftstasjonen og opp til inntaket. Omtrent på kote 175-180 krysser rørgata under elva. Her stiger terrenget litt på motsatt side og grøfta vil måtte graves dypt. Et alternativ med tunell fra inntaket og ned til der rørgata krysser elven ville kunne ha redusert inngrepet i landskapet betraktelig.

FNF Nordland og Naturvernforbundet påpeker at tiltaket vil føre til betydelige inngrep og arealbeslag sett i forhold til produksjon og er i konflikt med INON. Redusert vannføring på utbyggingsstrekningen vil også ha negativ virkning på Svartskarfossen, som er et landskapselement. Øksfjorden er et yndet turområde om sommeren, med ferdsel av båt og kajakk på fjorden. Naturvernforbundet opplyser at turen mellom Svartskard og Raftsundet har vært en viktig ferdselsvei, men at den ikke er merket på kart. Turløypa fra Andenes til Å går også via Vasskrunvatnet.

NVE mener at terrenginngrepene ved en utbygging av Vasskruna kraftverk vil bli svært skjemmende i et sårbart fjellandskap. Særlig inngrepene i forbindelse med anleggsvei og øvre del av rørgaten vil etterlate et bredt og godt synlig belte i terrenget. I anleggsperioden må man påregne mye sprenging og store inngrep i forbindelse med fremføring av vannvei og anleggsvei. Selve anleggsveien vil i de bratte partiene kreve skjæringer på ca. 3 m som ikke vil kunne tilbakeføres i et slikt terreng. Erfaringsmessig vil det være krevende å gjennomføre anleggsarbeidet slik at sprengstein ikke havner ut i terrenget. Området fremstår i dag som urørt. NVE mener at det vil være vanskelig å få satt i stand området på en landskapsmessig forsvarlig måte og tiltaket vil skape store og varige sår i terrenget.

Ifølge Olje- og energidepartementets retningslinjer for små kraftverk bør inngrep som er svært synlige og som etterlater seg varige sår i naturen og store inntakskonstruksjoner og rørgater, både nedsprenget og i dagen unngås. Det er viktig å vurdere alternative plasseringer av inntak samt muligheter for boring av vannvei for å redusere negative virkninger og graden av konflikt. Etter NVEs vurdering har inngrepene i forbindelse med bygging av Vasskruna kraftverk etter fremlagte planer svært negative konsekvenser for landskapsverdiene i området. Inngrepenes størrelse og konsekvens er vurdert i forhold til forventet produksjon på 4,3 GWh/år som NVE anser som relativt lite i småkraftsammenheng. På spørsmål om det kan være aktuelt å vurdere tunnel som et alternativ på de bratte partiene, svarte Fjellkraft AS følgende i e-post den 17.10.13: *"Når det gjelder tunnel (retningsstyrt boring vil være mest hensiktsmessig her) så blir det i dette tilfelle en altfor dyr løsning. Meterprisen er høy (pluss etablering av rigg) og samtidig betyr det at en må bygge inntak veiløst."*

Reindrift

Vasskruna kraftverk er planlagt sør i reinbeitedistrikt 34, Kanstadfjord/Vestre Hinnøy. Reinbeitedistriktet inngår i Troms reinbeiteområde. Prosjektområdet ligger innenfor det området som Raftsundflokken bruker og er i bruk store deler av året når rein beiter i sitt trekk mellom de forskjellige årstidsbeitene på halvøya. To flyttveier blir direkte berørt av tiltaket. Østre trekklei går mellom Vasskrunvatnet og brinken hvor terrenget faller ned mot Øksfjorden, dette området er relativt smalt. Fra reineiernes side ble det uttrykt bekymring for at flytt- og trekklei kunne bli ødelagt hvis inntaksterskel for rørgata ble plassert for nær Vasskrunvatnet.

Den reindrifsfaglige vurderingen presenterer følgende avbøtende tiltak for å redusere negative konsekvenser for rein i området;

- Flytte inntaket nedstrøms Vasskrunbekken til hvor terrenget begynner å falle, for å bevare en så stor bredde som mulig mellom inntaket og Vasskrunvatnet, slik at eksisterende trekklei ikke blir gjort smalere,
- Anleggstiden bør legges til perioder hvor området ikke brukes, eller brukes mer sporadisk
- Tilsyn og vedlikehold av inntak bør legges til perioder hvor reinen ikke beiter eller trekker gjennom området.

Den reindrifsfaglige vurderingen konkluderer med at om tiltaket gjennomføres i henhold til de foreslåtte avbøtende tiltak, vil kraftverket ha liten negativ konsekvens både i anleggsperiode og driftsperiode.

Slik tiltaket er presentert i søknaden er det i konflikt med østre trekklei og vil gjøre det vanskelig for reinen å krysse her. Flytting av inntaket, som er forutsatt som avbøtende tiltak i reindriftrapporten, er ikke en del av søknaden. Forutsatt at tiltaket gjennomføres i henhold til de skisserte avbøtende tiltakene vil etter NVEs syn tiltaket ha liten negativ konsekvens for reindriften i området. Vi er imidlertid usikre på om det er praktisk mulig å flytte inntaket til et stykke ned i Vasskrunbekken. Bekken forsvinner raskt inn i et gjel, og det vil bli vanskelig og kreve store inngrep å bygge inntak og få rørgate ut derfra. NVE mener at tiltaket slik det fremgår av søknaden er i konflikt med en viktig trekklei og derfor vil være negativt for reindriften. Vi legger noe vekt på hensynet til reindrift i vår vurdering.

Kulturminner

Det er ingen registrerte kulturminner i tiltaksområdet. Sametinget befarte området den 27.9.2010 uten at det ble registrert automatisk fredede samiske kulturminner. NVE minner om den generelle aktsomhetsplikten med krav om varsling av aktuelle instanser dersom det støtes på kulturminner i en eventuell byggefase, jmfør kulturminneloven § 8.

Vannkvalitet, vannforsynings- og resipientinteresser

Det er knyttet interesser til vassdraget når det gjelder vannforsyning. Det er i dag 25 hus/hytter som har vannforsyning fra et punkt rett under Svartskarfossen. Det ligger i alt 5 vannledninger herfra som forserger hyttefolk med sommervann.

Ved en eventuell konsesjon forutsetter NVE at det inngås avtaler med eierne av drikkevannsuttakene.

Samfunnsmessige fordeler

En eventuell utbygging av Vasskruna kraftverk vil gi 4,3 GWh i et gjennomsnittssår. Denne produksjonsmengden regnes som relativt lite for et småkraftverk. Småkraftverk utgjør et viktig bidrag i den politiske satsingen på fornybar energi. Det omsøkte tiltaket vil gi inntekter til søker og grunneiere og generere skatteinntekter. Videre vil Vasskruna kraftverk styrke næringsgrunnlaget i området og vil dermed kunne bidra til å opprettholde lokal bosetning. Det er per i dag få fastboende, men noen ønsker å flytte til grenda. Under befaringen kom det fram at beboerne ønsker at kraftledningen mellom Husjordøya og Svartskard blir opprettholdt, og de mener at bygging av Vasskruna kraftverk vil bidra til å sikre kraftlinja.

NVE påpeker at de samfunnsmessige fordelene må veies opp mot de samlede ulempene i forbindelse med hvert enkelt prosjekt. Sett i forhold til de andre omsøkte prosjektene på Hinnøya anser NVE ulempene ved de store terrenginngrepene i det sårbare fjellområdet som store for Vasskruna kraftverk i forhold til en kraftproduksjon på 4,3 GWh som anses å være relativt lite i småkraftsammenheng. NVE har som målsetning å identifisere og bidra til å realisere de beste prosjektene som bidrar til satsningen på fornybar energi uten for store konsekvenser for allmenne interesser. Vi ser at det er ønskelig å beholde en kraftlinje til Svartskard, men mener at kraftverket ikke vil være en forutsetning for at linja opprettholdes.

Samlet vurdering av 6 småkraftsøknader i Kvæfjord, Tjeldsund og Lødingen kommuner

NVE har hatt til behandling 6 søknader om bygging av småkraftverk i Kvæfjord, Tjeldsund og Lødingen kommuner på Hinnøya (Figur 1) for å avdekke ev. samlede virkninger av utbyggingene som ikke kommer frem eller som blir mindre fremtredende dersom den enkelte sak vurderes for seg. En slik tilnærming er i tråd med naturmangfoldloven § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, og OEDs egne retningslinjer for behandling av små vannkraftverk fra 2007, der sumvirkninger omtales.

Figur 1: Kraftverk til behandling på Hinnøya.

Det er åtte eksisterende kraftverk på Hinnøya. I tillegg er det gitt konsesjon til to kraftverk som ennå ikke er bygget (Tabell 1).

Tabell 1: oversikt over de eksisterende kraftverkene på Hinnøya.

Kraftverk	Magasin(er)	Regulering	Tot. effekt
<i>Eksisterende</i>			
Fiskefjord kraftverk	Andre Fiskefjordvatnet/Mellomvatn	8 m	1,5 MW
Strielv kraftverk	øvre og nedre Strielvatn	5,5 m	1,7 MW
Djupfjord I og II	Storvatnet, Beibarnsvatnan, øvre Blokkvatnet	19, 17, 16 m	7,7 MW
Vangpollen kraftverk	øvre og nedre Vangpollvatnet	15 m	3,5 MW
Lovik kraftverk	Bleksvatnet	4,25 m	1,2 MW
Gausvik kraftverk I og III	Storvatnet og Gausvikvatnet/Haukebøvatn	7,5, 2,5 m	3,95 MW
			20,4 MW
<i>Gitt konsesjon</i>			
Tverrelva kraftverk	Nedre Tverrelvatn	1 m	3 MW
Kvasstind kraftverk	Kvasstindvatn	11 m	1,6 MW
			4,6 MW

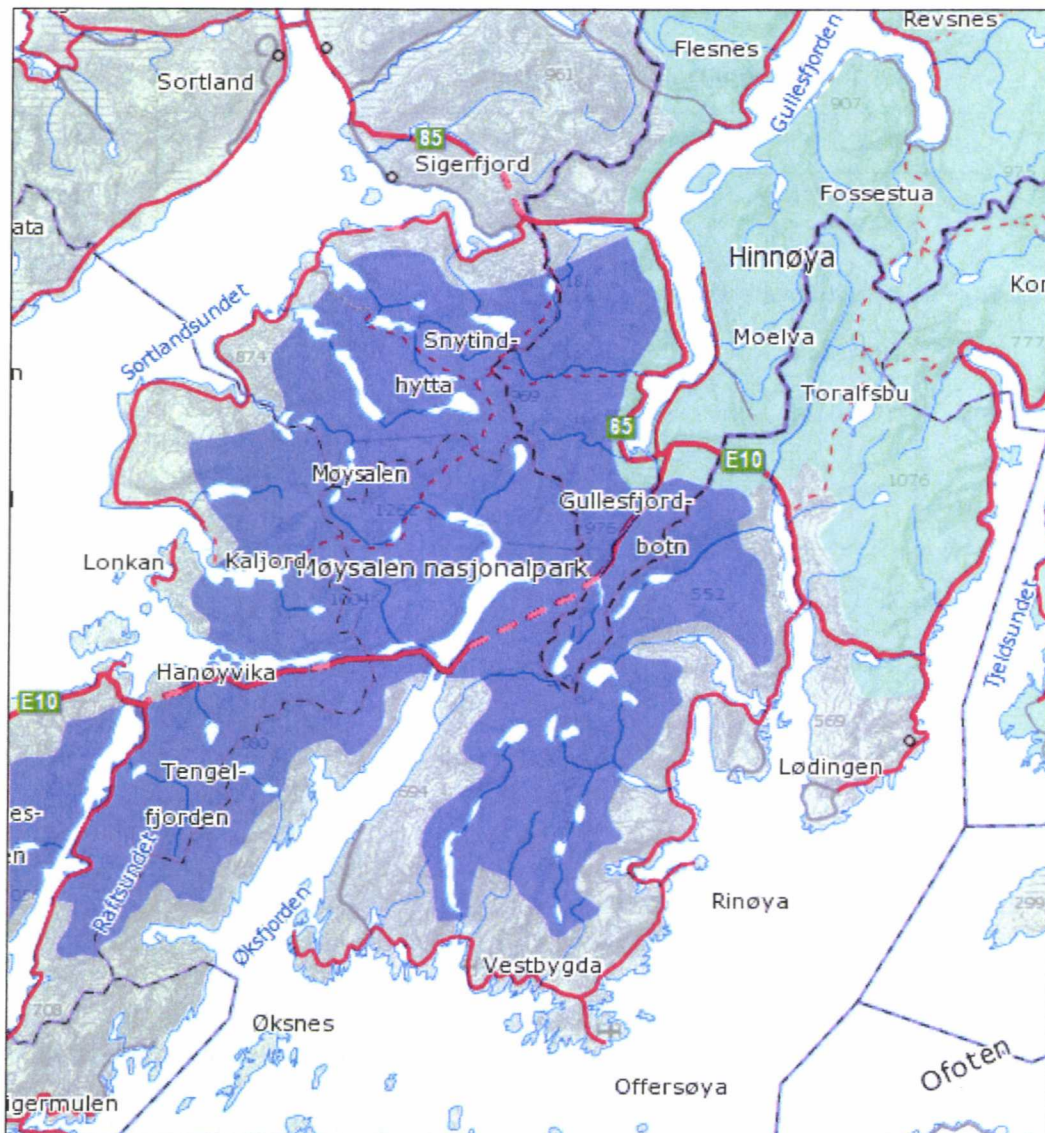
Totalt har de eksisterende kraftverkene en produksjon på i gjennomsnitt 82,8 GWh/år. Tverrelva og Kvasstind kraftverk vil til sammen produsere 18,5 GWh. De seks sakene som nå behandles på Hinnøya vil gi en samlet gjennomsnittlig produksjon på 40,3 GWh/år og samlet effekt vil være 13,15 MW. Av de seks er det kun Kobbedalselva kraftverk som innebærer regulering. Det finnes ifølge NVEs oversikt ingen konsesjonsfrie vannkraftverk på Hinnøya, men ett prosjekt er vurdert konsesjonspliktig. Det er heller ikke gitt konsesjon til eller bygget noen vindkraftverk. Kraftledningene på Hinnøya følger i hovedsak eksisterende veier og infrastruktur. Blant unntakene er linja som går fra Kobbedalen via Sørvalen og Norddalen til Kongsvika, og linja mellom Kilbotn og Revsnes.

Det ligger sju vernede vassdrag på Hinnøya. Fire ligger tett sammen like sør for Harstad, de tre andre ligger mer spredt på den midtre og sørlige delen av øya. Gausvik kraftverk I og III ligger innenfor det vernede vassdraget Gausvikelva. Vassdraget var allerede utbygget før vernevedtaket i 1980. Vernet sees i sammenheng med Melåa og Botnelva og inngår som del av et større og attraktivt naturområde, hvor særlig friluftsliv og reindrift er viktig bruk.

Landskap

På oppdrag for NIJOS utarbeidet Oskar Puschmann i 2005 ”*Nasjonalt referansesystem for landskap – beskrivelse av Norges 45 landskapsregioner*”. Av de seks prosjektene på Hinnøya ligger tre i sin helhet innenfor landskapsregion 32, Fjordbygdene i Nordland og Troms. Det gjelder Dalelva, Moelv og Lysåelva. Våtvoll ligger hovedsakelig i region 32, men med inntak på grensa til region 36,

Høgfjellet i Nordland og Troms. Nedre del av prosjektområdet for Kobbedalselva ligger innenfor landskapsregion 31, Lofoten og Vesterålen, mens øvre del ligger i region 32. For Vasskruna ligger nedre del i region 31 mens inntaket ligger i region 36. Hovedtrekkene er dermed at de ytre og sørligste prosjektene tilhører landskapsregion 31, Lofoten og Vesterålen, mens de indre tilhører region 32, Fjordbygdene i Nordland og Troms. Figur 2 viser hvordan landskapsregionene er plassert.

Figur 2: Landskapsregioner på Hinnøya. Grått er region 31, grønt region 32 og lilla region 36.

Landskapsregion 31, Lofoten og Vesterålen: Skillet mellom Vesterålen og Lofoten, både som to landskap og to kulturområder, går i Hadsselfjorden. Prosjektene ligger hovedsakelig på øst- og nordsida av Hadsselfjorden og dermed i Vesterålen-delen av regionen. Vasskruna kraftverk ligger sør for Hadsselfjorden, i grenseområdet mellom Lofoten og Vesterålen. NVE mener imidlertid at landskapet der har kvaliteter som er nærmere Vesterålen enn Lofoten.

Vesterålen har stedvis et betydelig fjordpreg, og har også mange botner. Særlig på Andøya brer enorme myrer seg utover, og lave eid skiller mellom fjordene, som ved Gullesfjordbotn/Kanstadbotn og Ingelsfjordeidet. Fjellene er avrundet i toppene og framstår som mindre dramatiske enn Lofotens kvassere tinder. Skred og ur i fjellfoten jevner ut overgangen til de lavereliggende deler av landskapet

og gir grunnlag for godt beite i utmarka. Vesterålen har også en del skog i enkelte strøk, noe som gir landskapet et roligere, mer dempet preg. Regionen har mange ferskvann. Oppe i tindelandskapene ligger små og dype botntjern omgitt av steile fjell, mens mer moderate hei- og smådaler har grunnere vann og flattere strandbredder. Regionen har mange korte vassdrag, men få iøynefallende fosser. I Vesterålen-delen av regionen ligger alle kraftverkene på Hinnøya, ingen på Langøya. Lofoten har vannkraftverk på Austvågøya, nord på Vestvågøya og i ytre del ut til Sørvågen. Videre vil landskapsregion 31 bli omtalt som Vesterålen, ettersom det er den delen som er relevant her.

Landskapsregion 32, Fjordbygdene i Nordland og Troms: Regionen er kjennetegnet av et tydelig fjordtrau og strandflater med en viss kulturpåvirkning. I bakgrunnen ruver ofte store fjell, gjerne med innslag av små botnbreer. Vassdragene i regionen er oftest korte og uten høye fossefall. Regionen har dominerende høgalpine trekk med svært tynt eller fraværende løsmassedekke. Sett på avstand er det de mest høyreiste topper og høydedrag som best kjennetegner regionen, og mange vil kunne ha et nært forhold til et fjell selv om de aldri har vært på det. Regionens urørte fjordarmer, dvs. som ikke har store tekniske inngrep, er etter hvert blitt sjeldne. Lomsdal-Visten nasjonalpark ligger i et slikt fjordområde.

Landskapsregion 36 – Høgfjellet i Nordland og Troms: Inntak og øvre del av nedbørfeltet til Våtvoll og Vasskruna kraftverk ligger i region 36, underregion Lofottindan. Elveløpene her viser stor variasjon. Det finnes mange snøfonner og småbreer. Smeltevannsbekker og -elver er et betydelig landskapstrekk, og lyden av rennende vann er ofte en viktig del av landskapsopplevelsen, men svært mange av de store og middels store vassdragene er utbygd.

Den største forskjellen på region 31 og 32 er at Vesterålen i stor grad henvender seg til hav, mens fjordbygdene i større grad henvender seg til fjorder og daler. Vassdragene har en mer framtrædende rolle i landskapet i fjordbygdene enn i Vesterålen. Skillet mellom fjordbygdene og Vesterålen er ikke så tydelig som mellom fjordbygdene og Lofoten, som i større grad kjennetegnes av spisse, steile fjell. Fjellformasjonene i fjordbygdene og Vesterålen har flere likhetstrekk. Felles for regionene er også at vassdragene er korte og de fleste er uten iøynefallende fossefall. NVE legger mindre vekt på region 36, ettersom den i liten grad blir berørt.

I OEDs retningslinjer står det bl.a. følgende: *”Vurdering av landskapsinngrep bør sees i sammenheng med virkninger for tilknyttede interesser som biologisk mangfold, friluftsliv, kulturminner og kulturmiljø og reiseliv. Ved planlegging av småkraftutbygging i områder med stor landskapsverdi skal det utvises særlig vaksomhet med sikte på å bevare landskapskvalitetene og helheten i landskapet. (...) Inngrep som medfører bortfall eller vesentlig reduksjon av verdifulle landskapselementer av nasjonal, regional eller lokal betydning bør som hovedregel unngås.”*

Blant de omsøkte prosjektene på Hinnøya er fire vendt mot fjorden og vil være synlige i et større landskapsrom. Det gjelder Lysåelva, Moelv og Våtvoll som ligger mot Gullesfjorden, og Vasskruna, som er vendt mot Øksfjorden. Dalelva og Kobbedalselva ligger i større grad skjult, både ved at terrenget er slakere og ved at de ligger lenger inn i en dal. Vasskruna er det prosjektet som etter NVEs mening har den mest eksponerte fossen. Landskapet har i ulik grad verdi for kulturmiljø, friluftsliv og reiseliv. De største kulturmiljøverdiene knyttet til landskap finnes etter NVEs vurdering ved Lyså, de største friluftslivsverdiene i Kobbedalen, mens de største reiselivsverdiene ligger i Øksfjorden der Vasskruna kraftverk er planlagt. I de tre sakene er det dermed naturlig å se verdien av landskapet i sammenheng med disse interessene. Vurderingen er gjort i de enkelte sakene.

De fleste eksisterende vannkraftverkene på Hinnøya ligger i Blokken/Sigerfjord-området. Ettersom kraftverkene på Hinnøya ligger nokså konsentrert, ser NVE at de omsøkte kraftverkene vil kunne åpne opp nye områder som hittil har vært upåvirket av kraftproduksjon. Det er et stykke mellom Vasskruna

i vest og Lysåelva i øst, og landskapet som omgir de seks prosjektene er variert. Prosjektene ligger på mange måter adskilt, og det er kun ett sted hvor to prosjekter vil være synlig samtidig. Det gjelder Våtvoll og Moelv kraftverk innerst i Gullesfjorden, som ligger nært hverandre og vil være synlige i samme landskapsrom. Grytelva og Tverrelva er planlagt fraført vann i forbindelse med prosjektet Moelv kraftverk. Naboelva Moelva, som er den mest synlige, vil ikke bli fraført vann. Her mener vi det er de fysiske inngrepene, og ikke fraføring av vann, som vil ha størst konsekvens for landskapet. Våtvollrelva med sine fossefall synes best fra turstien ved Moelv, og sett herfra vil utbyggingen ha en viss påvirkning på landskapet. Lysåelva ligger lenger ut og i et annet fjordavsnitt, utenfor Forøya. Elva i seg selv er ikke synlig fra fjorden. NVE mener det ikke er naturlig å se Lysåelva kraftverk tett i sammenheng med Våtvoll og Moelv. NVE mener bygging av Kobbedalselva og Dalelva kraftverk vil innebære betydelige landskapsinngrep, om enn i et område uten stor grad av innsyn. Spesielt den planlagte anleggsveien i slynger oppover lia, vil etter vårt syn bidra til at bygging av Vasskruna kraftverk vil medføre store landskapsinngrep, særlig sett opp mot fordelene i ny kraftproduksjon.

Utbyggingene vil i liten grad føre til *bortfall eller vesentlig reduksjon av verdifulle landskapselementer*, jf. retningslinjene fra OED. Når det gjelder de samlede konsekvensene for landskap mener NVE at det vil være de tekniske inngrepene, og ikke fraføring av vann, som vil utgjøre den største påvirkningen. Mange av elvene er lite synlige i terrenget. Det bratte landskapet, det skrinne jordsmonnet og det at tregrensa ligger relativt lavt bidrar til at terrenginngrepene generelt kan bli nokså dominerende.

Det er etter det NVE kjenner til ikke planlagt andre kraftverk langs Gullesfjorden. Det er registrert noe mer teoretisk potensial, hovedsakelig små prosjekter som vil kunne produsere opptil 5 GWh/år. Noe av potensialet er i elver vendt mot fjorden, men ikke alt. FNF og Naturvernforbundet ønsker at indre deler av Gullesfjorden og fjellheimen rundt holdes inngrepsfri. NVE ser at det ikke er tekniske inngrep knyttet til kraftutbygging eller industri langs fjorden, men vi mener heller ikke at den oppleves fullstendig inngrepsfri, slik som for eksempel den vernede Okfjorden i Lomsdal-Visten nasjonalpark. NVE mener kraftutbygging som omsøkt i Gullesfjorden vil ha begrenset konsekvens for landskapet, så lenge tekniske inngrep begrenses og gjøres så skånsomt som mulig, og det går tilstrekkelig overløp slik at elvene er synlige i perioder med mye vann.

Friluftsliv

Mange av de planlagte kraftverkene ligger i områder som benyttes mer eller mindre hyppig til friluftsliv. Særlig FNF Troms og Naturvernforbundet har tatt opp den samlede belastningen på friluftslivsverdiene i området. I ”*Regional plan om små vannkraftverk i Nordland*” er Andøya, Midtre Vesterålen (Øksnes, Bø og Sortland), Hadseløya og Møysalen angitt som viktige områder for friluftsliv i Vesterålen. I Lofoten er Raftsundet det nærmeste området som er gitt stor friluftslivsverdi. Naturbase viser ikke konflikt med statlig sikra friluftslivsområder.

Veien opp lia mot Moelv er lokalt mye brukt til turgåing, og herfra har man godt innsyn til Våtvollidalen og fossene i Våtvollrelva. Sett fra veien ved Moelva vil dermed bygging av Våtvoll kraftverk påvirke landskapsopplevelsen knyttet til friluftsliv. Utbygging av Moelv kraftverk vil i stor grad påvirke turveien, særlig alternativ 2, som vil krysse veien flere steder. Riggområdet vil også bli plassert nær turpostkassa som står der veien går over til sti. Bygging av Moelv kraftverk vil etter NVEs mening ha stor konsekvens for et lokalt verdifullt turområde.

På samme måte som Moelv er ikke vannstrengene som vil påvirkes ved bygging av Dalelva og Kobbedalselva kraftverk eksponert i et større landskapsrom, men områdene er viktig turterreng og terrenginngrep vil i stor grad påvirke landskapsopplevelsen.

Lysåelva kraftverk er det kraftverket NVE mener at i minst grad vil ha negative konsekvenser for landskap og også friluftsliv. Det vil hovedsakelig påvirke de som har hytte på Lyså, og vil i noen grad være synlig fra Flesnes på motsatt side av fjorden. For Lysåelva kraftverk mener NVE at det viktigste er å unngå at kraftverket skaper sjenerende støy utover fjorden.

Av de omsøkte kraftverkene er Vasskruna det vassdraget som etter NVEs vurdering er mest eksponert mot fjorden. Området brukes av fastboende og hytteeiere, særlig i sommerhalvåret. Fraføring av vann fra Svartskardfossen vil være synlig fra Øksfjorden, en fjord som har en viss betydning for reiselivet i Lofoten-området. Prosjektet ligger også i et område som er merket som fjordlandskap av middels verdi i Regional plan om små vannkraftverk i Nordland. NVE mener at Svartskard per i dag har middels verdi for friluftsliv og reiseliv.

Ifølge ”Retningslinjer for små vannkraftverk” skal svært viktige friluftslivsområder, offentlig sikrede friluftslivsområder og regulerte friluftsområder etter pbl § 25 gis stor verdi. Viktige friluftsområder gis middels verdi. Områder fra middels verdi og oppover må påregne prosjektilpassinger som reduserer konflikten med friluftslivsinteressene. Imidlertid er kommunenes kartlegging av friluftslivsområder ofte mangelfull. I disse sakene er det hovedsakelig informasjon fra søknaden, fra høringsparter og egne observasjoner under befarings som danner grunnlag for vurderingen. NVE mener kunnskapsgrunnlaget for friluftsliv er middels godt.

Både FNF og Naturvernforbundet mener den samlede belastningen som følge av kraftutbygging på Hinnøya allerede er stor. Begge bemerker at området rundt Møysalen og Tverrelvtindane er sterkt berørt av kraftutbygging. Dette er et viktig friluftslivsområde. Av de seks kraftverkene som behandles nå er det kun Våtvoll som ligger inn mot samme område. Det er liten ferdsel i Våtvolldalen, da nabodalen Løbergdalen har det aller meste av ferdselen inn mot Snyttindhytta. Av de to alternative inntakene vil det lavestliggende alternativet etter NVEs vurdering i liten grad påvirke landskapsopplevelsen og friluftslivsmulighetene innover mot Tverrelvtindane, og slik sett vil en ev. utbygging i liten grad bidra til å forsterke den samlede belastningen inn mot dette området.

Både bygging av Kobbedalselva og Dalelva kraftverk vil påvirke stinettet inn mot den ubetjente DNT-hytta Toralfsbu. Særlig Kobbedalen er mye brukt til friluftsliv. NVE mener den samlede påvirkningen de to prosjektene vil ha for friluftslivet vil være stor.

INON

Naturvernforbundet mener utbyggingene vil få svært negative konsekvenser for inngrepsfrie naturområder. De peker på at det er få inngrepsfrie naturområder igjen langs kysten, og at området der utbyggingene er planlagt er det siste sammenhengende inngrepsfrie naturområdet på kysten av Sør-Troms og Nordre Nordland. De mener tapet av inngrepsfri natur som bygging av de omsøkte kraftverkene vil føre til, ikke er forenelig med nasjonale miljømål.

Under er en tabell som viser de ulike prosjektenes påvirkning på INON, tall fra søknadene:

	1-3 km (km ²)	3-5 km (km ²)	>5 km (km ²)	Netto tap (km ²)
Moelv	- 3,0	- 5,74	- 0,13	- 2,61
Lysåelva				- 0
Våtvoll	- 0,43	- 0,05		- 0,38
Dalelva	- 1,13	- 0,86		- 0,27
Kobbedalselva	- 4,5			- 4,5
Vasskruna	- 2,06			- 2,06
Totalt	- 11,12	- 6,65	- 0,13	- 9,82

Dalelva og Moelv vil ta INON fra samme polygon, men ikke overlappende. Det er det eneste området på Hinnøya med gjenværende villmarkspreget INON, og polygonen går fra fjord til fjell. Det er således et INON-område av stor verdi. Inngrepene vil ikke redusere områdets kontakt mot fjord, men vil føre til tap av det siste lille området med villmarkspreget INON. Området rundt Møysalen er også av en viss størrelse, og har stor verdi for friluftsliv. INON-kartet viser i tillegg to andre større INON-areal på øya, men de er enten feilaktige eller vil få endret status om kort tid. Det ene ligger ved Kvasstinden i Lødingen. Her er det gitt konsesjon til å bygge Kvasstind kraftverk, og det er beregnet et INON-tap på 13,9 km² i sone 1 og 6,7 km² i sone 2. I tillegg vil 12,5 km² sone 1-INON bli omkategorisert til sone 2. Det andre området som vises på kartet er området rundt Durmålstinden. Her ligger det imidlertid inne informasjon i INON-kartet om at det er en kjent, stor feil, da det er mye vei og kraftlinjer som ikke er tatt med i beregningen. Arealet av INON-området er dermed betydelig mindre enn det som vises på kartet.

Ut fra oversikten over er det Moelv som har størst negativ konsekvens for INON på grunn av tap av villmarkspregete områder, etterfulgt av Kobbedalselva.

NVE mener at prosjektene samlet ikke skaper en stor belastning på INON, rent teknisk. Når det gjelder opplevd INON går mange av prosjektene fra berørt område inn i uberørt område, gjerne opp til en naturlig utflating, og vi ser at enkeltprosjekter kan få stor konsekvens. Opplevd INON er avhengig av topografi og hvordan inngrepet utføres. Av de seks prosjektene på Hinnøya er få i områder som oppleves berørt, nedre deler av Våtvoll og Lysåelva er de områdene NVE mener er mest berørt av tekniske inngrep. Vi mener at særlig Moelv, Dalelva og Kobbedalselva kraftverk vil bidra til redusert opplevd inngrepsfrihet på grunn av størrelsen på inngrepet og nærhet til turterreng.

Reindrift

Fem av de seks omsøkte kraftverkene ligger i Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt. Reinbeitedistriktet omfatter kommunene Lødingen, Hadsel, Sortland og Tjeldsund i Nordland og Kvæfjord kommune i Troms. Reinbeitedistriktet hører administrativt under Troms reinbeiteområde. Det er et helårsdistrikt med kystsamisk reindrift, hvor avstanden mellom årstidsbeitene er kort. Det omfatter et areal på totalt ca. 1553 km² og har fire siidaandeler. Det er tre mer eller mindre separate flokker innenfor distriktet; Kanstadflokken, Raftsundflokken og Vestre Hinnøy-flokken. Dalelva, Kobbedalselva, Moelv og Våtvoll kraftverk vil berøre Kanstadflokken. Vasskruna kraftverk vil berøre

Raftsundflokken. Lysåelva kraftverk vil berøre reinbeitedistrikt 23 Kongsvikdalen. I vurdering av samlet konsekvens for reindrift har NVE lagt hovedvekt på å vurdere Kanstadflokken.

Da rapporten ”*Reindriftsfaglig utredning Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt*” ble utarbeidet var prosjektet Trolldalselva kraftverk med i vurderingen. Søknaden ble senere trukket. Søknaden om Lysåelva kraftverk ble tatt inn etter at rapporten ble bestilt, men Lysåelva ligger innenfor et annet reinbeitedistrikt enn de fem andre søknadene. Derfor mente vi at det ikke var nødvendig å ta den inn i rapporten.

I samisk og lokal sammenheng har reindrift stor betydning, både økonomisk, sysselsettingsmessig og kulturelt. Reindriftsloven skal bevare reindriften som et viktig grunnlag for samisk kultur, i samsvar med Grunnlovens § 110a og folkerettens regler og urfolk og minoriteter. Reindriftsnæringen står ovenfor store utfordringer. Tap av beiteland som følge av arealinngrep er trolig en av de største truslene mot reindriftsnæringen i tiden fremover. Reindriften er avhengig av store arealer for å dekke reinens behov for ulike sesongbeiter og ubrutte flyttveier mellom dem. Næringen er sårbar for negative påvirkninger som reduserer størrelsen eller kvaliteten på beitelandet, eller som på annen måte forstyrrer reinens utnyttelse av arealer. I Norge er presset på reindriftsarealene vist å være størst i sørsamisk område (sør for Saltfjellet) og for kystnære beitearealer. Totaleffekten av mange små inngrep og forstyrrende aktiviteter i reinbeiteland kan være langt større enn hva virkningene av de enkelte inngrepene skulle tilsi. Reindriftsforvaltningen gir områder med minimumsbeiter og særverdiområder (kalvingsområder, parringsland, flyttleier, trekkleier og reindriftsanlegg) stor verdi. Det samme gjør OED i sine retningslinjer. I reindriftsrapporten står det: ”*For all reindrift, er det slik at jo flere valgmuligheter man har til variasjon i områdebruk, desto større mulighet vil det være for forutsigbarhet og stabilitet i reintall og produksjon. Redusert mulighet til å velge område og strategi vil derfor gjøre reindriften mer sårbar. Om bortfall av valgmuligheter passerer en viss grense, vil det kunne føre reindriften inn i en labil situasjon. Den kystnære reindriften, som i Kanstad/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt, er mer sårbar for dette enn reindriften i mange andre områder. Det er derfor avgjørende at man har valgmuligheter i bruk av delområder, og kan disponere arbeidsinnsats når beitebruk og arbeid gjennomføres.*”

Under følger en grov oversikt over Kanstadflokkenes arealbruk:

Kanstadflokken har kalvingsland spredt på tre ulike steder. Etter kalving samles flokken ved Bukketind på Lødinghalvøya før den flyttes over E 10 i august. Årets kalver blir så merket ved gjerdet i Kobbedalen, ev. på Kobbedalsaksa. Seinsommer er Heggedalen det mest sentrale området, før førbrunstsakt på Kåringen. Området mellom Kanstadbotn og Kobbedalsvatnet gjetes kontinuerlig under flytting fra Heggedalen mot Kåringen. Kobbedalsaksa brukes som samlingsområde før hovedslakt på Kåringen. Vinterbeiter er i Vestbygda, Kvitnesheia og Blokken. De viktigste flyttleiene er ”hovedveiene” mellom nord og sør, vest og øst, fra Heggedalen via Kanstad til Lødingen Vestbygda, og fra Blokken via Breitinden og Kanstadbotn til Kåringen.

Rapporten oppsummerer de samlede konsekvensene for reindriften slik:

”Konsekvenser for reindriften sett i sammenheng med omsøkte tiltak

Isolert sett har de omsøkte tiltakene varierende konsekvenser for reindriften. Det gjelder både anleggsperiode og driftsperiode. Konsekvenser i anleggsperiode (midlertidige) varierer fra liten negativ konsekvens til stor negativ konsekvens om arealbruken og driftsmønstret følger det som er vanlig i et ”normalår”. Konsekvenser i driftsperiode (permanent) vil variere fra liten til middels negativ konsekvens.

Om man skal se de omsøkte tiltakene i sammenheng, vil konsekvensene måtte vurderes mer negativt for flere av tiltakene i og med at de fleste ligger innenfor det området som Kanstadflokken bruker. 5 av tiltakene ligger innenfor dette området. Dette gjelder spesielt med tanke på de midlertidige konsekvensene og i noe mindre grad for de som er av lenger varighet eller permanente.

Hvis tiltakene blir godkjent og gjennomført vil distriktet måtte forholde seg til forstyrrende virksomhet i flere av distriktets årstidsbeiter samtidig, eller over en relativ kort periode. Dette vil redusere muligheten til å "bufre" for forstyrrelser og kunne resultere i at de ikke får gjennomført det arbeidet som er nødvendig for å kunne drive en reindrift som er i tråd med det de ønsker. Det vil ha økonomiske konsekvenser og i verste fall ha konsekvenser for dyrevelferd i flokken.

Summen av tiltakene vil antagelig ha negative konsekvenser på sikt ved at det øker aktivitetsnivået på flere steder i distriktet, dels som følge av den aktiviteten som følger med drift, vedlikehold og tilsyn av kraftverkene, og det som kan komme i kjølvannet av etablering av nye og bedre veier inn i sentrale områder. Noe beiteland vil også være tapt midlertidig inntil det har re-vegetert seg, og noe vil være tapt permanent. Det er ikke gjort noen beregninger på beiteverdi eller hvor mange forenheter dette utgjør."

I rapporten er prosjektene rangert fra størst til minst negativ konsekvens for reindriften i Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt. Lista er som følger:

1. Kobbeldalselva kraftverk
2. Trolldalselva kraftverk
3. Dalelva kraftverk
4. Moelv kraftverk
5. Vasskruna kraftverk
6. Våtvoll kraftverk

NVE mener det er viktig at det blir tatt hensyn til reindrift som eksisterende næring i området. NVE har merket seg at nye E 10 ("Lofast") har medført store konsekvenser for distriktet. I tillegg kommer veien Kanstad-Vestbygda, granplantinger, kraftlinjer og hytter. I reindriftsrapporten trekkes kraftlinjer fram som det energitiltaket som har ført til størst konsekvenser for reindriften i distriktet. Det er relativt mange kilometer linjestrukturer innenfor distriktet. E 10/Lofast har medført at det tidligere mest brukte kalvingsområdet i Sordalen sør for Gullsfjordbotn ikke lenger kan brukes, og kalvingen har økt i de andre områdene. Bygging av to konsesjonsgitte kraftverk, Kvasstind og Tverrelva kraftverk, vil medføre forstyrrelser, hovedsakelig i anleggsfasen. De aller fleste både eksisterende og planlagte inngrep rammer Kanstadflokken.

Området rundt Kobbeldalsaksla og Nedre Kobbeldalsvatn er et sentralt område for Kanstadflokken. Herfra er veien kort til Fiskefjordlia og Sordalen. Området rundt Dalelva er i bruk gjennom det meste av barmarkssesongen, og brukes også tidvis vinterstid. Dermed er det vanskelig å legge anleggsarbeidet til en periode hvor reinen ikke er i området. Forlenging av vei vil øke tilgangen og sannsynligvis også ferdsele i området, med økt forstyrrelse som konsekvens. Kobbeldalsområdet er et nav i drifta av Kanstadflokken, og en utbygging her vil påvirke både flyttlei og drivingslei, merkegjerd og kalvingsland. Både Kobbeldalselva og Dalelva kraftverk vil isolert sett ha stor konsekvens for reindrift. Dersom begge får konsesjon vil den samlede konsekvensen etter NVEs vurdering være svært stor, og de to utbyggingene til sammen vil etter NVEs vurdering nærmest punktere driftsmønsteret for Kanstadflokken.

Det har vært uklart om Moelv kraftverk ville komme i konflikt med flyttleier, men slik prosjektet med tilpasninger ser ut nå i slutfasen sier Kanstadfjord/Vestre Hinnøy reinbeitedistrikt at det ikke er

konflikt. Området rundt Moelv er imidlertid viktig beiteområde, primært høst, men også vår og sommer. Reindriftsforvaltningen ser det som viktig at området ikke åpnes opp for økt ferdsel. Prosjektet grenser opp til et større inngrepsfritt område, noe som er verdifullt også i reindriftssammenheng.

Våtvoll er per i dag et lite brukt område. Det betyr ikke at det ikke kan være et viktig alternativ i spesielle situasjoner, men den jevne bruken er liten, noe som gjør det lettere å tilpasse for eksempel anleggsarbeid.

Når det gjelder Vasskruna kraftverk er det hovedsakelig inntak og sperredam som vil komme i konflikt med reindriftsinteresser. Det går ei flyttleia på brinken mellom Vasskrunvatnet og der hvor terrenget faller ned mot Øksfjorden. Det er en smal og viktig passasje, og inntak og sperredam vil ligge midt i flyttleia. Flyttleia kan være i bruk i store deler av året, når reinen er på trekk mellom ulike beiter. Området nede ved Svartskard brukes hovedsakelig om våren. NVE mener det vil kreve svært god planlegging av anleggsperioden og arrondering etter bygging for å unngå at flyttleia i praksis blir stengt. Under forutsetning av at kvaliteten på passasjen opprettholdes kan tiltaket imidlertid ha begrenset konsekvens for reindrift.

Lysåelva kraftverk ligger i Kongsvikdalen reinbeitedistrikt, i et område som blir tidlig snøfritt. Det brukes til vårbeite, ligger nær kalvingsområder og er viktig for at reinen får spist seg opp etter vinteren. Anleggsperioden kan tilpasses reinens bruk av området. Det er lite ønskelig fra reindriftens ståsted at det etableres vei fra Kjengsnes, da det vil åpne opp området for ferdsel og forstyrrelse. Vei til inntaket bør likeledes kun brukes til kraftverksformål. Med avbøtende tiltak mener Reindriftsforvaltningen at konsekvensene kan være små.

NVE mener søknadene om Våtvoll, Lysåelva og Vasskruna kraftverk er minst konfliktfylte for reindriften, mens Kobbedalselva og Dalelva kraftverk medfører store konflikter. Moelv kraftverk kan i utgangspunktet medføre negative virkninger, men virkningene kan være akseptable dersom det blir satt krav om avbøtende tiltak. Samlet sett mener NVE at bygging av alle de planlagte kraftverkene vil medføre store negative konsekvenser for reindrift, og da spesielt for Kanstadflokkene. Selv om forholdet til reindrift etter NVEs mening vil være delvis avgjørende for konsesjonsspørsmålet i to av de seks omsøkte prosjektene, vil det allikevel være et tema som sammen med andre vurderinger vil påvirke avgjørelser i enkeltsaker både når det gjelder konsesjonsspørsmålet og krav til avbøtende tiltak.

Oppsummering

En utbygging etter omsøkt plan vil gi om lag 4,3 GWh/år i ny fornybar energiproduksjon. Dette er en produksjon som er relativt lite for småkraftverk. Selv om dette isolert sett ikke er et vesentlig bidrag til fornybar energiproduksjon, så utgjør småkraftverk samlet sett en stor andel av ny tilgang de senere år. De tre siste årene har NVE klarert om lag 1,9 TWh ny energi fra småkraftverk. De konsesjonsgitte tiltakene vil være et bidrag i den politiske satsingen på småkraftverk, og satsingen på fornybar energi.

De aller fleste prosjektene vil ha enkelte negative konsekvenser for en eller flere allmenne interesser. For at NVE skal kunne gi konsesjon til kraftverket må virkningene ikke bryte med de føringer som er gitt i Olje- og energidepartementets retningslinjer for utbygging av små vannkraftverk. Videre må de samlede ulempene ikke være av et slikt omfang at de overskrider fordelene ved tiltaket. NVE kan sette krav om avbøtende tiltak som del av konsesjonsvilkårene for å redusere ulempene til et akseptabelt nivå.

NVE mener at terrenginngrepene ved en utbygging av Vasskruna kraftverk vil bli svært skjæmmende i det åpne fjellandskapet og ha stor negativ konsekvens for landskapsverdiene i området. Særlig øvre

del av rørgata med tilhørende anleggsvei vil fremstå som skjemmende da terrenget her er bratt med store steinmasser som vil kreve mye sprengning. Fraføring av vann på utbyggingsstrekningen, samt de tekniske inngrepene som følger med tiltaket vil redusere Svartskardfossen som lokalt viktig landskapselement. Ifølge OEDs retningslinjer for små kraftverk bør inngrep som er svært synlige og som etterlater seg varige sår i naturen unngås. NVE legger også noe vekt på sannsynlige ulemper for reindrift. Etter NVEs syn overstiger de samlede ulempene forbundet med de store terrenginngrepene fordelene ved tiltaket som er en kraftproduksjon på 4,3 GWh/år, beregnet for eventuell vurdering av størrelse på minstevannføring.

NVEs konklusjon

Etter en helhetsvurdering av planene og de foreliggende uttalelsene mener NVE at ulempene ved bygging av Vasskruna kraftverk er større enn fordelene. Kravet i vannressursloven § 25 er ikke oppfylt. NVE avslår søknaden fra Fjellkraft AS om tillatelse til bygging av Vasskruna kraftverk.

Øvrige forhold som er tatt opp av høringspartene gjelder i større grad krav til vilkår og avbøtende tiltak eller andre forhold som ikke er av betydning for vår konklusjon. Grunnet avslaget er ikke disse drøftet her.

Vedlegg:

Kart

Oppdrag - M:\DAK\Byggeteknikk\Modell\planl sning.dgn - n l - 25.05.13 - 20:53:58 - Ref: planløsning.dgn,kartINS GRUNNLAG.dgn

